

Jak trávíte volný čas.

Kultura, sport, relaxace odpočinek.

Odpočinek doma?

Ano.

Jaké místo zaujímá kultura ve vašem životě.

Dost značný. Já si to tak docela nemůžu vzpomenout. Za minulý měsíc toho bylo docela hodně. Tady v divadle, ve filharmonii, divadlo Reduta, kino, na výstavě jsem byla.

To kulturní vyžití je tak padesát na padesát oproti ostatnímu?

Spíš kultura a sport na stejno, ten zbytek má.

Jaký prostor zaujímá divadlo?

Největší. Asi tak sedmdesát procent. Ten zbytek jsou koncerty, výstavy, návštěva nějaké kulturní památky, historické.

Jaké divadlo.

Nejvíce vaše, mám předplatné. Potom chodím do Reduty, k Polívkovi, teď jsem byla v Mahence, do Janáčkova se chystám, mám lístek na Kudykam. Taky muzikály Praha.

Ale to Janáčkovo není opera, ale hostovačka muzikál z Prahy.

Ano. Operu moc nemusím, člověk to vidí tolikrát v životě, že už nemusím.

Jaký typ divadla preferujete? Prostor, žánr.

Tak spíše menší divadlo a muzikály. Potom mám ráda operety, teprve potom tu činohru, operu.

Co balet?

Tak balet můžu, ale není to moje parketa.

Sledujete působení našich umělců i v jiných oblastech?

Sleduju, tak konkrétně v seriálech, nebo i v Praze v jiných muzikálech, nebo v jiných divadlech. Mám přehled.

Myslíte si, že má naše divadlo nějaké specifikum? Že se něčím vymezuje?

Vaše divadlo? Určitě. Výrazné je to hlavně hudební scénou, těmi muzikály. Není to výpravností, ale spíše zpracováním, provedením, kvalitou. Taky výběr repertoáru.

Podle čeho vybíráte představení, na která jdete?

Tak hlavně kritiky, recenze, také si vybírám tituly, které znám ze zahraničí, čtu kritiky z vašeho bulletinu, z internetu, zajímá mě také alternace, podle toho si taky vybírám. A samozřejmě doporučení od přátel.

Jste iniciátorem návštěv v divadla nebo jste jen pasivní člen, doprovod?

Já jsem iniciátorem jednoznačně, ale dám taky na doporučení od přátel, které mám prověřené a vím, že dokážou vybrat kvalitní představení.

S kým chodíte do divadla?

Přítelkyně a rodiče.

Jak rychle a operativně si vybíráte představení?

Velmi rychle. Podívám, zjistím recenze a hned jdu. Nepotřebuji se dlouho chystat

Z jakého důvodu chodíte do divadla?

Divadlo je pro mě velmi důležitou součástí života. Nechodím do divadla jen tak, zajímá mě především to představení samotné, ale samozřejmě ta společenská stránka je taky důležitá.

Spojujete to s další společenskou součástí.

Samozřejmě. Jdeme si vždycky s přítelkyněmi sednout na vínečko před představením.

Rituály?

Ne. Samozřejmě se ráda nachystám, učešu a pěkně obleču, ale abych kvůli divadlu extra chodila k holiči, tak to teda ne.

Když divadlo koliduje s nějakou jinou akcí, čemu dáte přednost?

Každopádně vyhraje divadlo. Samozřejmě, pokud jedu někam do zahraničí, tak si to zařídím tak, abych divadlo viděla jindy. Ale pokud jsou to dvě kulturní akce, si to udělám tak, aby mi to nekolidovalo. A pokud je tady nějaká jedna akce, tak si počkám, až tady bude znova.

Raději jdu do divadla.

Všímáte si publika v divadle?

Všímám si publika v divadle. Zajímají mě reakce publika, také složení, je zajímavý, že tady převažují ženy. A někdy je v hledišti hodně mladých lidí. Asi je to tehdy, když přijede nějaká škola.

Myslíte si, že jsou nějaké rozdíly mezi publiky jednotlivých divadel?

Ano, jsou. Nejsou tak dramatické. Ale drobné rozdíly. Určitě třeba v opeře je to samá důchodkyně, na muzikálech jsou zase někdy moc mladé lidi.

Mohla byste mi říct váš nejsilnější nebo úplně první zážitek z divadla? Je to jedno z kterého divadla.

První z mého života? Já mám úplně šílený zážitek z divadla. Byla jsem poprvé s rodiči večer na představení a pro mě to bylo děsně dramatické. Já vůbec nevím co to bylo. Měla jsem z toho vytřeštěný voči. Vůbec nevím, kolik mi bylo let. Vím, že tam byl lev,... byl to asi nějaký Shakespeare nebo co, bylo to v Mahence, a jak jsem seděla blízko, tak tam byl herec převlečený za lva a já jsem se strašně bála. Ale dodnes si pamatuju, jak vypadaly šatky, který jsem měla na sobě.

A nějaký zážitek z dospělosti? Z poslední doby?

Ty muzikály tady, Vlasy asi, to si pamatuju, to bylo nádherný. Pak takový představení, to si nepamatuju, jak se to jmenovalo.. to bylo hrozně skvělý, po celým jevišti byly bicí... z toho jsem byla úplně v transu.

Odyseia..

Ano, Odyseia.

Pak jsem byla na Špilberku na Shakespearovských slavnostech, ale na Havlovi na tom Praseti a z toho jsem byla trochu rozpačitá, ale bylo to zajímavý.

Proč jste si vybrala toto divadlo?

Nejvíce představení mě tady oslovuje, herecké výkony se mi moc líbí, to provedení tady.

Hlavně ale repertoár.

Co prostředí?

Tak to je mi docela jedna v jakým divadle se hraje.

Pocity ze špatného představení.

To je hlavně únava, že jsem to celý vydržela.

Pocity z dobrého představení.

Tak to je hlavně euforie. V člověku to tak doznívá, ještě dlouho si přehrává scény, písničky.

Co vás naštvalo?

Tak to teda nevím. Mně ani vlastně nic nenaštvalo, spíš jsem smutná, když se něco nepovedlo.

Co vás nadchlo.

Tak teď naposledy Chicago. To bylo skvělý. Ty herecké výkony, byla vynikající alternace, scéna, celková atmosféra toho představení. Člověk sice ví o čem to je, ale bylo to perfektně zpracovaný. Dobrý to bylo.

Díky za váš čas.

Doplňující rozhovor s abonentkou ze dne 23.5.

Ptala jsem se, na rekonstrukci těch akcí za minulý měsíc. Co jste konkrétně viděla?

Jak se to jmenovalo? Ta filharmonie byla vyloženě abonentní koncert.

Vy máte abonmá?

Ne, nemám. Ale někdo mně to nabídl, tak jsem tam šla. To bylo moc hezký, protože to bylo spojený s promítáním na plátno, i s tancem a potom ještě s nějakým příběhem, takže to nebyl čistý koncert, ale takový vizuální představení. Bylo to úžasný. Šla jsem tam, že to bude těžký, ale odcházeli jsme hrozně nadšení. To bylo ve Vaňkovce.

To byla nějaká akce filharmonie ve Vaňkovce?

To bylo fakt úžasný. A byla to spíše než nějaká klasika ta hudba... ty autory si nepamatuju, to mám doma na programu, protože to jsou pro mě neznámí lidi. Ale úžasný zážitek.

Předtím byla nějaká činohra u Polívky. Ale taková činohra ze současnosti, takový plytká. Zájezdový pražský divadlo, který si sem odskočí. Procházka Stanislav tam měl režii, hrál tam. Byli tam i nějaký známější herci, ale obsahově... nic moc

Kdo tam hrál?

Simona Postlerová, Procházka, jedna mladá herečka z Ordinace, ale jméno nevím.. potom ještě.. no vím, jak vypadá, ale jméno nevím. Taky je známej. Ale byla to taková druhá až třetí kategorie herců. Já to mám rozdělený. To jsou ti top, pak druhý, třetí, ale jsou mediálně známí. Že člověk je zná, ale musí se hodně zamyslet, jestli jméno naskočí.

Co to kino?

No to byla Černá labuť. Natalie Portman. To mě nadchlo. Byl to horor. Nebylo to o baletu vyloženě, všichni říkali že balet, ale bylo to takový hororový, ale úžasný to bylo.

Výstava?

Kde jsem to byla? Na Špilberku jsem byla. Já tam chodím úplně na všechny výstavy, protože jedna moje z úplně nejlepších kamarádek tam dělá. Takže .. ale co si vybavuju bylo to oblečení, Dámská volenka, Ale pak jsme byli ještě na něčem, ale to mi vypadlo z hlavy. A není to tak dávno...Ještě si pamatuju hodně nějaký sklo, já tam jezdím tak, že i sbalím děcka a jedem tam, když je tam nějaký ilustrátor knih a oni tam mají dětský dílničky. A pak jsme byli na muzejní noci, oběhat, co sedá, ale tentokrát jsme to trošku sabotovali. Protože už mě to přestalo bavit. Moc lidí. Byla jsem i na muzejní noci v Praze, ale bylo tam šíleně moc lidí. A ještě jezdím pravidelně na muzejní noci do Vídně, ale to člověk musí dopředu vybrat něco, a pak už se zaměřit, protože tam je toho moc.Ale hledáme něco zajímavýho, co jsme třeba ještě neviděli, neznáme, že nechodíme furt na ty stejný. A ještě pravidelně jezdíme do Albertiny. Prostě si to najdeme na internetu a vyrazíme.

Bavily jsme se, jaký prostor zaujímá divadlo ve volném čase...říkala jste, že navštěvujete i historické památky. Které?

Hrady, zámky, výstavy, galerie. Všechno. Protože já mám skupinu kamarádek, kdy vyrazíme společně na dovolenou a všechno si projdeme. Všechny hrady, zámky. Někdy už toho byla i moc, ale máme toho hodně projítýho. Vždycky si najdem, co tam v okolí je, a projdeme všechno. A samozřejmě všechno tady v okolí, co se koná.

Divadlo. Co jste viděla naposledy v Mahence?

No, to už je dýl. To bylo na vánoce.. ted' mi to nenaskočí. Vánoční tematika. Jo. Mše od Jana Jakuba Ryby v takový scénickým provedení. To mě zajímalo, protože jsem vždycky slyšela jen hudbu tak mě zajímalo, jak to udělají. A bylo to zajímavý.

Poslední produkce činohry?

Tam mě to nějak netáhne. Já si čtu program a vůbec mě to tam netáhne. A teďka jsme tam byli na tom Drakovi, jak to dělal ten Landa, ale to už je dýl.. a teď půjdem na to Kudykam do Janáčkového. Mahenku málo. Naposledy ty vánoce. A předtím nějaký ty čínský tance šaolin.

Takže vždycky něco externího, ne tu jejich produkci.

Ani ne. A mám kamarádky, které mají tam předplatné a chtějí to odhlásit. Že jsou tak strašně znechucený.. ta jedna psala řediteli maily, co tam s tím vyvedli s tím posledním představení, že se na to vůbec nedá dívat, že byla znechucena a teď prý dokonce hodili tu Kouzelnou flétnu do té vily Tugendhat a to mě teda vůbec nezaujalo, že bych na to chtěla jít. Já nemám ráda, když se to moc modernizuje. Když je to klasika, ať je to klasika. Když je něco nového, tak dobře, když je to jiný, alternativní. Ale tohle mě přijde násilný. Nepřipadá mi to jako oživení. Většinou stejně to člověk zná tu klasiku a nemůže se s tím nějak vnitřně srovnat.. možná je to tím, že už to nepřijímá.. jako mladý lidi možná na to půjdou, třeba je to přitáhne, ale nevím. Ale my jsme takový, jako že se shodneme.. mně třeba vadí třeba na Shakespearovských slavnostech ta vulgarita, co tam lítá z jeviště. To mě vadí. Jako za každou cenu .. já vím, že oni říkají, že Shakespeare to tam v té době taky měl.. ale od těch herců mně to vadí. A nejsem sama.. Je to možná daný, že jsme starší generace a jsme konzervativní.

Typ a žánr divadla. Říkala máte ráda menší divadla a muzikály, ale to se dost neslučuje. Jak to je? Činohru v těch menších divadlech, komornějších. A muzikál na větší. To menší divadlo mi přijde lepší, že to líp vnímám ty herce, když jsem jim blíž. Když sedím někde na konci ve velkém divadle na činohře.. jednak moc nevidím, už možná i hůř slyším, ten prostor mi to tříští, ona sice akustika bývá dobrá, ale mně už to vadí. A když jdu na muzikál, tam je to všechno ozvučený, tam není problém. Tam to není takový intimní v tom velkém prostředí, nefunguje ta vazba na herce, taková ta interakce mezi námi. Já to tak vnímám.

Vy máte tedy ráda činohru, muzikály a operety moc ne?

Takový ty doby první republiky, to ne. To jsem parkrát šla s rodiči ještě dřív v Mahence, to jsem tam přetrpěla, nebo jak to bylo dřív v Redutě a to se mi zdálo strašný.

Čím?

Už mě to neoslovovalo vnitřně. Mně se to zdálo takový.. jo, byla to klasika, ale už to není ta vážná klasika, ale ta odlehčená.. ale to jak to hráli...já nevím proč. Ale to , jak tam trpěli..

Myslíte tu hereckou manýru operetní?

Jo, přesně. To strojené chování, a ten repertoár byl hroznej, tehdy co tam dávali. Ale není to jen můj názor, je nás víc.

Pak jsme se bavili herce, když jsou naši herci mimo. Kde?

Hlavně v televizi, seriály. Taky jsem se s nimi setkávala na firemních akcích, když vystupují.

A v jiných divadlech?

Tam moc nechodím, ale vím, žetam hostují. Ale v Mahence jsem třeba nic neviděla. Ale vím, že sedělají hodně nějaké akce ...i v nějakých obchodních centrech jsem to zaregistrovala.

Kritiky recenze. Kde je čtete?

Na interentu. Tam z různých časopisů, novin.. dřív jsem kupovala noviny, teď to čtu tam. Přečtu si, o čem to je, jak to rozebírají kritici. A ještě to zkonzultuju s kamarádkama. A pak se rozhodneme, že jdeme. A pak někdo jde a řekne, že to teda nebylo.. ale my se taky dost neshodneme v názorech, my si vždycky o přestávce řekneme.. té se to líbí. Mně ne. Ale to je v pořádku. Ale taky čtu v tom Dokořánu ty recenze, ale to jste vždycky vybrali ty nejlepší, co?

Dáte na doporučení přátel a jak oni poznají kvalitní představení. V čem tkví ta kvalita?

Jak to nejlíp popsat. Asi to musí být komplex všeho. Aby se mi líbilo provedení, herecký

výkony i obsah, hlavní role, příběh. Všechno dohromady. Třeba někdo řekne, že je to dobrý, a pak je tam nějaká jiná alternace a nám se to nelíbí. A my se na to docela díváme a někdy nás to mrzí, že máme zrovna tuhle alternaci.

Jaký máte oblíbený herce?

Na muzikálu? Já jsem měla ráda Gazdíka, ale zase kamarádkám se nelíbí, líbí se jim zase Vitázek, zase ten se mi nelíbí, i když někdy ano. Roman Vojtek, když tam byl. A ty holky se mi líbí. A mám ráda strašně Havelku, samozřejmě ještě.. no honem...Štěpán se mi líbí i ty mladší. Ale ty už nevím ty jména.. ten kníratej.... taky Jícha se mi líbí.. ale takovej mladej...

Mach?

Jo, takovej se mi zdá divokej výraznej....ale ještě jeden tam byl....nevím.

To je vlastně všechno.. každopádně děkuji za rozhovor.

RN 1954

Vzdělání - vysokoškolské

obor pedagogika – učitelka druhého stupně ZŠ

bydliště – 20 km od Brna.